

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia) — postępowanie karne przeciwko Vítorowi Manuelowi dos Santosowi Palhocie, Mário de Mourze Gonçalvesowi, Fernando Luisowi das Nevesowi Palhocie i Termiso Lda

(Sprawa C-515/08) ⁽¹⁾

(Swobodne świadczenie usług — Artykuły 56 TFUE i 57 TFUE — Delegowanie pracowników — Ograniczenia — Pracodawcy mający siedzibę w innym państwie członkowskim — Rejestracja uprzedniego zgłoszenia delegowania — Dokumenty zabezpieczenia społecznego lub pracownicze — Równoważność z dokumentami przewidzianymi w prawie przyjmującego państwa członkowskiego — Kopia — Przechowywanie do dyspozycji władz krajowych)

(2010/C 328/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luis das Neves Palhota, Termiso Lda

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Wykładnia art. 49 i 50 WE — Uregulowanie krajowe zobowiązujące przedsiębiorstwa należące do sektora budowniczego i tymczasowo wykonujące prace w państwie członkowskim do przedłożenia organom państwa przyjmującego zgłoszenia oddelegowania

Sentencja

- 1) Artykuły 56 TFUE i 57 TFUE stoją na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego stanowiącym, że pracodawca mający siedzibę w innym państwie członkowskim, który deleguje pracowników na terytorium państwa, które przyjęło przepisy, ma obowiązek uprzedniego przesłania zgłoszenia delegowania w zakresie, w jakim rozpoczęcie planowanego delegowania jest uzależnione od przekazania pracodawcy informacji o nadaniu numeru rejestracyjnego wspomnianemu zgłoszeniu i w jakim władze krajowe państwa, które przyjęło przepisy dysponują terminem pięciu dni roboczych rozpoczynających się w dniu otrzymania zgłoszenia na przekazanie tej informacji.
- 2) Artykuły 56 TFUE i 57 TFUE nie stoją na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego stanowiącym, że pracodawca mający siedzibę w innym państwie członkowskim, który deleguje pracowników na terytorium państwa, które przyjęło przepisy, ma obowiązek przechowywania do dyspozycji władz krajowych tego państwa przez okres delegowania kopii dokumentów równoważnych z dokumentami zabezpieczenia społecznego lub pracowniczymi, które wymagane są przez prawo państwa, które przyjęło przepisy, a także przesłania ich tym władzom po zakończeniu wspomnianego okresu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 października 2010 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez House of Lords — Zjednoczone Królestwo) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs przeciwko Loyalty Management UK Limited (sprawa C-53/09) oraz przeciwko Baxi Group Ltd (sprawa C-55/09)

(Sprawy połączone C-53/09 i C-55/09) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Podstawa opodatkowania — System promocji sprzedaży — Program lojalnościowy pozwalający klientom na otrzymywanie punktów u przedsiębiorców handlowych oraz na ich wymianę na prezenty lojalnościowe — Płatności dokonywane przez podmiot zarządzający programem lojalnościowym na rzecz dostawców prezentów lojalnościowych — Płatności dokonywane przez przedsiębiorcę handlowego na rzecz podmiotu zarządzającego programem lojalnościowym, dostarczającego prezentów lojalnościowych)

(2010/C 328/06)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

House of Lords (Izba Lordów)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Strona pozwana: Loyalty Management UK Limited (w sprawie C-53/09) oraz Baxi Group Ltd (w sprawie C-55/09)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — House of Lords — Wykładnia art. 5, art. 6 i art. 11 część A ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Podstawa opodatkowania — Program lojalnościowy pozwalający użytkownikom zdobywać punkty u przedsiębiorców będących partnerami programu, a następnie wymieniać je na prezenty lub bony towarowe u autoryzowanych przedsiębiorców — Wymiana punktów prowadząca do poniesienia przez podmiot zarządzający programem opłaty na rzecz danego autoryzowanego przedsiębiorcy — Program lojalnościowy pozwalający klientom przedsiębiorstwa będącego podatnikiem zbierać punkty podczas dokonywania zakupów oraz wymieniać te punkty na nagrody otrzymywane od osoby trzeciej, spółki reklamowo-marketingowej zarządzającej programem — Wymiana punktów prowadząca do powstania przysługującego spółce reklamowo-marketingowej roszczenia do podatnika o zapłatę wynagrodzenia odpowiadającego sugerowanej cenie detalicznej przekazywanych prezentów

Sentencja

W ramach programu lojalnościowego dla klientów, takiego jak programy będące przedmiotem spraw przed sądem krajowym, art. 5, art. 6, art. 11 część A ust. 1 lit. a) oraz art. 17 ust. 2 w brzmieniu wynikającym z art. 28f pkt 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu ustalonym na mocy dyrektywy Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy rozumieć następująco: